

متن پرسش

با عرض سلام و آرزوی طول عمر و توفیق حضرتعالی: استاد جوانی که سالها علی رغم میل باطنی اش با ضعف نفس مرتکب معصیت بوده اما شوق و اشتیاقش به امام زمان علیه السلام را از دست نداده و حالا توبه کرده آیا می تواند دلش را خوش کند که آقا او را بخشیده و از او متنفر نیست؟ این جوان تایب با چه استدلالی می تواند شیطان و نفسش را جواب دهد که با توبه می تواند آن رابطه صمیمی و گرم و پروازهای بلند با امام زمان علیه السلام را از سر بگیرد؟ آیا واقعا آقا این جوان تایب را پدران می پذیرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: قرآن می فرماید: «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ»؛ حسنات، سیئات و آثار آنها را از بین می برند. بسیاری از نقص ها و کوتاهی های انسان از میان می رود و به شخصیتی بزرگ تبدیل می شود تا آنجایی که مفتخر به وعده ای می شود که قرآن در رابطه با آن می فرماید: «إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا»؛ مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و کار شایسته کند پس خداوند بدی هایشان را به نیکی ها تبدیل می کند و خدا همواره آمرزنده مهربان است. در رابطه با پذیرفتن سیره ی بهترین مخلوقات، نه تنها بسیاری از گناهان می ریزد بلکه آن گناهان تبدیل به حسنه می شود. یا پیامبر (ص) در این رابطه می فرمایند: «التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ» توبه کننده از گناه مثل آن است که گناهی برای او نیست. موفق باشید